

Waarom de Kerk niet door de Verdrukking zal gaan

William R. Newell, 1865-1956, <http://www.middletonbiblechurch.org/proph/newelltr.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking en voetnoten door M.V.

Wij bedoelen met *De Kerk* het Lichaam van Christus. Dat omvat alle *wedergeborenen* van Pinkstereen af tot Christus' tweede komst.

“Samen bent u namelijk het lichaam van Christus” ... “Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt ... en wij allen zijn van één Geest doordrenkt” ... “zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven ... opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn” ... “één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping” (1 Korinthiërs 12:27, 13; Efeziërs 5:25, 27; 4:4).

Merk op dat wij met *De Kerk* niet de religieuze belijdenis bedoelen die de wereld met die naam kent, maar slechts het ware Lichaam van Christus, dat ook Zijn Bruid zal zijn.

Met *De Grote Verdrukking* bedoelen wij de “tijd van benauwdheid”¹ op aarde waarover gesproken wordt door Daniël, Jeremia, andere profeten, en door onze Heer en de apostelen, die zó verschrikkelijk zal zijn:

“Want die dagen zullen dagen van zo'n verdrukking zijn als er niet geweest is vanaf het begin van de schepping, die God geschapen heeft, tot nu toe, en er ook nooit meer zijn zal” (Markus 13:19).

De duur ervan zal kort zijn: 3½ jaren of 42 maanden (enigszins ingekort “ter wille van de uitverkorenen”²); en ze zal onmiddellijk de wederkomst van de Heer op aarde voorafgaan om Zijn koninkrijk op aarde op te richten, als “Zoon des mensen” (Mattheüs 24:29; 13:41-43).

Redenen waarom de Kerk niet door de Verdrukking zal gaan

(Ik neem hier slechts de eerste 9 van de 15 redenen over)

1. Wij weten dat de meesten van de Kerk *niet* door de Verdrukking *kunnen gaan*; omdat de overgrote meerderheid ervan, nu bijna 2000 jaar *reeds naar Christus toe gegaan zijn*, om met Hem terug te keren bij Zijn tweede komst. Ik wens dat we dit goed in onze geest zouden knopen! Waarom zou een klein aantal aan het eind onderworpen worden aan testen en beproevingen waaraan de anderen, zelfs “zwakke” of “vleselijke” heiligen, volkomen aan ontsnapt zijn? (1 Korinthiërs 8).

2. Wij ontkennen niet maar bevestigen dat de Kerk altijd onderworpen is aan lijden - inderdaad, dat omwille van Christus wij elke dag gedood worden en beschouwd worden als “slachtschapen” (Romeinen 8). De geschiedenis bewijst dat de Kerk altijd aan lijden onderworpen is. Dat is haar programma, zoals de vroege martelaren al getuigden. Dit lijden is echter het gevolg van *menselijke toorn*, niet van goddelijke toorn³ in de komende verdrukkingstijd.

3. Het is *goddelijke toorn*, niet menselijke toorn, waarvan wij zeggen dat Gods Kerk absoluut en voor altijd bevrijd is. En niet enkel van de “grimmige toorn van de almachtige God” (Openbaring 19:15) maar ook van de eeuwige toorn van het oordeel bij de Grote Witte Troon (Openbaring 20). Tevens bevestigen wij dat de Kerk part noch deel heeft aan de weeën of rampspoeden die direct uit Gods verontwaardiging voortkomen en die zullen volgen na het openen van de boekrol door het

¹ Zie bv. Daniël 12:1; Jeremia 30:7.

² Mattheüs 24:22.

³ Goddelijke toorn en verzoeking vanaf Openbaring 6: Openbaring 3:10; 6:16-17.

Lam in de hemel (Openbaring 5). Nu, waarom bevestigen wij dat? Omdat de Kerk onder de genade staat, onder *eeuwige gunst*. Ik bedoel: zij die in Christus uitverkoren werden vóór de grondlegging van de wereld, en geheiligd door de Heilige Geest en die in waarheid geloven. Dezen die in Christus zijn **HEBBEN** hun verlossing, de vergiffenis van al hun overtredingen. Zij werden *reeds* deelgenoten gemaakt van de erfenis van de heiligen. Zij zijn in geen enkel opzicht bestemd voor goddelijke toorn. Zij zijn niet van de wereld; zij werden levend gemaakt met Christus, en stonden met Hem op om met Hem gezeten te zijn in de hemelse gewesten, met een eeuwig vooruitzicht van gunst van de hand van Jezus Christus. **Alle toorn van God over hen werd voor altijd weggenomen aan het kruis toen Christus riep: “Het is volbracht!”**

Nu, dit zijn de feiten aangaande het Lichaam van Christus - niet voor *volmaakte* heiligen alleen, maar voor alle heiligen. Er is geen uitzondering. God zal en kan niet terugkomen op Zijn aanvaarding van hen in Zijn Zoon. Gods toorn is voor de Kerk voor altijd voorbijgegaan. Zij werden tevoren bestemd om aan het beeld van Gods Zoon gelijkvormig gemaakt te worden, zodanig dat Christus “de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders”⁴. Dit is de volle verklaring van de God van alle genade. Dit was een soevereine handeling van Hemzelf. God Zelf werkte in hen zowel het willen als het werken. Het was van de vleselijke Korinthische christenen dat Paulus zei dat zij bevestigd zouden worden tot het eind toe en onberispelijk zouden zijn op de dag van onze Heer Jezus Christus⁵. Laat me het feit benadrukken dat Paulus hen *kinderen* en *vleselijk*⁶ noemt. Toch zei Paulus dat zij door God bevestigd zouden worden tot op de dag van onze Heer Jezus Christus. Paulus richt deze brief aan “allen die de naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen, in *elke* plaats”⁷. Daarom omvat dit de hele Kerk en ook “vleselijke christenen”!*

* Er werd betoogd dat sommigen van Gods kinderen op aarde zullen zijn tijdens de verdrukking, en waarom dan niet de heiligen van de Kerk? Het antwoord is, dat het vanzelfsprekend is voor de bedachtzame lezer van profetieën die Israël betreffen, en in het bijzonder de Psalmen, dat er zielen zullen zijn die God zullen zoeken (in tijden van grote verdrukking), mensen aan wie het volbrachte werk van Golgotha nog niet onthuld is. Maar de heiligen van de Kerk kunnen hier niet bedoeld zijn, want het bloed van Christus heeft hen gereinigd - niet enkel van schuld, maar ook van “dode werken” - waardoor de gelovige het bewustzijn heeft dat hij blij en vrij de Levende God dient (Hebreeën 9:14; 13:15). De Psalmen presenteren niet het bewustzijn van een christen, maar dat van een godvruchtige Israëliet die naar de (tweede) komst van zijn Messias verlangt, komend als Bevrijder en Koning.

4. We zien ook dat Paulus door Christus gezonden was om niet enkel de hemelse roeping en bestemming van de Kerk te onthullen, maar ook het *Evangelie* dat bij dit tijdperk van redding hoort, de essentie van de boodschap dat God “in Christus de wereld met Zich verzoende, en aan hen hun overtredingen niet toerekende”⁹; en ook dat Hij de heiligen de “bediening van verzoening”⁸ heeft gegeven in deze dag van redding, in die zin dat “het woord van verzoening in ons gelegd”⁹ is. Dat is de betekenis van het Griekse woord¹⁰ - God heeft het woord van verzoening “in ons gelegd”, het werk om anderen te vertellen over de verzoening. “Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen”¹¹. Dit is de attitude van de apostel Paulus en van de heiligen van God in dit tijdperk, die hele tijd lang! Er is geen enkele aanwijzing dat dit ooit is veranderd. De heiligen, zondaars die Christus gevonden hebben, kunnen niets anders doen dan Christus aan anderen verkondigen. Zodat ongeacht hoe wij bewogen kunnen zijn om mensen op te wekken door waarschuwingen van eeuwig oordeel, *wij altijd moeten terugkeren tot de boodschap van het kruis*; van de genade van God. De Kerk heeft geen andere opdracht, en de Kerk is “het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid”¹² in dit tijdperk. Zolang ze op de aarde is hebben we in de Schrift geen enkele aanwijzing voor het idee dat God twee getuigende lichamen zou hebben met terzelfdertijd

⁴ Romeinen 8:29.

⁵ 1 Korinthiërs 1:8.

⁶ 1 Korinthiërs 3:1.

⁷ 1 Korinthiërs 1:2.

⁸ 2 Korinthiërs 5:18.

⁹ 2 Korinthiërs 5:19.

¹⁰ *didomi*.

¹¹ 2 Korinthiërs 5:20.

¹² 1 Timotheüs 3:15.

twee verschillende boodschappen op aarde: één van de huidige genade, en één van huidige oordelen! Laten we dat zorgvuldig onthouden.

5. We vinden in de Schrift dat God aan Zijn dienaren oordelen kan onthullen, zoals bv. aan Henoch, *waaraan zij persoonlijk geen deel hebben*. Zie Judas¹³, waarin Henoch profeteert over de tweede komst van de Heer in toorn over de goddelozen. Maar Henoch werd weggenomen¹⁴ naar de hemel en zag deze toorn nooit. Alhoewel hij ervan wist, zag hij die niet. Het was aan Henoch geopenbaard dat hij weggenomen zou worden. Henoch wordt daardoor een type van de Kerk die weggenomen zal worden vóór de oordelen, net zoals Noach een type is van het Israëlische overblijfsel dat doorheen het oordeel zal gaan en uitkomt in het nieuwe koninkrijk op aarde, wanneer de Heer Jezus terugkeert. We moeten daarom niet verrast zijn dat de Heer Zijn Kerk heeft gezegd, in het bijzonder door de apostel Johannes, dat zij niet doorheen de eindtijdse oordelen zullen gaan, en ze zelfs niet zullen zien, behalve dan van bovenaf. “Het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam”¹⁵, er zijn “veel antichristen”¹⁶, maar er is nog geen manifestatie van de Antichrist, want er is “Iemand die hem nu weerhoudt”¹⁵, en dat is de Heilige Geest, Die in de leden van de Kerk woont. Deze weerhoudende kracht zal verdwijnen wanneer de Kerk opgenomen wordt, en dan pas komt de Antichrist en Gods toorn.

6. U herinnert zich wel de passage: “Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan”¹⁷. Deze grote Thessalonische onthulling bewijst gelijk twee gezegende dingen: *ten eerste*, dat het de gepaste hoop van de christen is in leven te zijn wanneer Christus komt: “**wij** die levend zullen overblijven” zegt Paulus door de Geest; *ten tweede*, dat eerst de overleden gelovigen zullen opgewekt worden. Nu, als een deel van de Kerk de verschrikking van de verdrukking zou moeten meemaken, zou de enige roep van elke intelligente heilige zijn: “Hoeveel beter is het te sterven in de Heer en hieraan te ontsnappen!”. Dit is beslist niet de hoop van in leven te zijn als de Heer komt. Maar God heeft de hoop op de Opname in het hart gegeven van Zijn opgeleide heiligen, net zoals Hij dat deed bij Henoch.

“Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat **wij** die **levend zullen overblijven** tot de komst van de Heere, de **ontslapenen** beslist **niet zullen voorgaan**. 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de **doden** die in Christus zijn, zullen **eerst opstaan**. 17 **Daarna** zullen **wij**, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen **opgenomen** worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. 18 Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:15-18).

“Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen **allen veranderd** worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, **in een oogwenk**, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de **doden** zullen als onvergankelijke mensen **opgewekt** worden, en ook **wij** zullen **veranderd** worden” (1 Korinthiërs 15:51-52).

Nu, dit is de hoop, en dit is in de harten geschreven van de opgeleide heiligen.

7. C.I. Scofield vraagt zeer gepast aandacht voor Christus' *nieuwe* belofte, gegeven in Johannes 14: “Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben” (Johannes 14:2-3). Merk op dat deze belofte absoluut niets te maken heeft met het oprichten van een koninkrijk op aarde door de Zoon des mensen! Het is een *nieuwe aankondiging*. Het is de vooruitlopende aankondiging van het hemelse vooruitzicht van de Kerk. Het is de eerste kennisgeving van onze Heer aan Zijn heiligen van deze bijzondere fase van Zijn komst: de Opname van de heiligen in de hemel, vóór de oordelen.

---

¹³ Judas 1:14, 15.

¹⁴ Hebreeën 1:5.

¹⁵ 2 Thessalonicenzen 2:7.

¹⁶ 1 Johannes 2:18.

¹⁷ 1 Thessalonicenzen 4:15

Zij die spreken over de Kerk die door de verdrukking moet gaan, kennen de waarheid van de Kerk niet; zij realiseren zich niet de *absoluutheid* van Gods genade. Ik kan niets anders onderwijzen dan het ware Evangelie van de Genade van God. Het gebruik van zulke uitdrukkingen als “Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet” (Mattheüs 25:6), “Zijn verschijning liefhebben” (2 Timotheüs 4:8), “verwachten de zalige hoop en verschijning van ... Jezus Christus” (Titus 2:13), “Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten” (1 Thessalonicenzen 1:10), “de verwachting van de aan-neming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam ... Maar als wij hopen wat wij niet zien, dan verwachten wij het met volharding” (Romeinen 8:23, 25), “terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht” (1 Korinthiërs 1:7), “Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal” (Filippenzen 3:20-21), toont aan hoe de Geest deze hoop levend houdt in de harten van Gods heiligen. Niemand zal vurig verlangen en wachten op de grote verdrukking, maar ze *overvalt* hen die geestelijk onwetend zijn, en zij die niet “gewaakt” hebben, tot een oordeel. De opname is de verwachting van de verschijning van de Heer Jezus om ons naar het Vaderhuis te brengen: “Ik ga heen, Ik kom terug, Ik zal u tot Mij nemen!” (Johannes 14:2-3).

8. De Thessalonische heiligen verkeerden in het gevaar hun ogen af te wenden van de echte hoop van Christus' persoonlijke imminente wederkomst, de hoop van opname in de lucht, en zich in plaats daarvan te richten op toestanden om hen heen. Dus schrijft Paulus zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen, om hun geloof te versterken in wat hij in zijn eerste brief had opgebouwd. Laat ons deze hoogst belangrijk passages citeren:

“En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus **en onze vereniging met Hem**” (2 Thessalonicenzen 2:1).

Hij schreef hierover in zijn eerste brief. Lees 1 Thessalonicenzen 4:13-18¹⁸. Nu zou hij hen vermanen om vast te houden aan wat hij hen toen schreef:

“Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen **opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht**. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn” (1 Thessalonicenzen 4:16-17).

Zie nu verder in 2 Thessalonicenzen 2:

“Dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus [= de Dag des Heren, ten oordeel] al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval¹⁹ gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, [= de Antichrist] geopenbaard is” (2 Thessalonicenzen 2:2-3)

Paulus wil dit zeggen: blijf bij de hoop die ik u in mijn eerste brief heb meegedeeld, de opname in de lucht. Laat deze hoop u door niemand afnemen, wat zij ook profeteren, zeggen of valselijk schrijven. Wij horen niet uit te zien naar de Dag van de Heer, op aarde, maar naar de imminente komst van de Heer Jezus voor Zijn bruid, de Kerk, “naar een ontmoeting van de Heer in de lucht”!

¹⁸ “Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. 14 Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. 15 Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. 17 Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. 18 Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:13-18).

¹⁹ Er is veel meningsverschil over dit woord dat in onze bijbels vertaald is met “afval”. Het Griekse grondwoord is *apostasia*, dat zowel vertrek als afval kan betekenen. Men moet goede argumenten hebben om in 2 Thessalonicenzen 2:3 het grondwoord *apostasia* te vertalen met “afval”, en die heb ik nog niet gezien. Integendeel, de context van 1 + 2 Thessalonicenzen wijst duidelijk op een “vertrek”, een weggaan van een standplaats naar een andere. Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasia-teksten.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasia.pdf>.

9. We zien dat “de grote verdrukking” door Paulus niet éénmaal wordt genoemd in zijn brieven die de kerken besturen (van Romeinen tot Filemon), noch in Hebreeën, en evenmin hebben andere heiligen voor die dag gewaarschuwd. Er wordt wel gesproken over “de laatste dagen”, van moeilijke tijden en de listen van de Satan die ons van de waarheid kunnen aftrekken. Maar dit doet ons andermaal benadrukken dat de dagen van de grote verdrukking geheel iets anders zijn dan het afvallen van het evangelie van genade, of het afvallen van de inspiratie van de Bijbel, zoals modernisten doen. Als er maar de kleinste mogelijkheid bestond dat de Kerk de toorn van God zou zien uitgegooten worden, dan zou Paulus daar zeker voor gewaarschuwd hebben. Maar hij spreekt exact in tegengestelde zin. Zie zijn woorden aan de Korinthiërs in 1 Korinthiërs 11:32: “Maar als wij geoordeeld worden, worden wij door de Heere bestraft, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden”

Lees in verband hiermee:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opname-MV.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/redenen-voor-opname.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opname-voor-verdrukking.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opname-gehaat.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/fouten-vroege-kerk.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opname-apostasie.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasie.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/apostasie-teksten.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wederkomst2.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wederkomst.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tekenen.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/2fases.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1ste-2de-komst.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/weesWaakzaam.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm